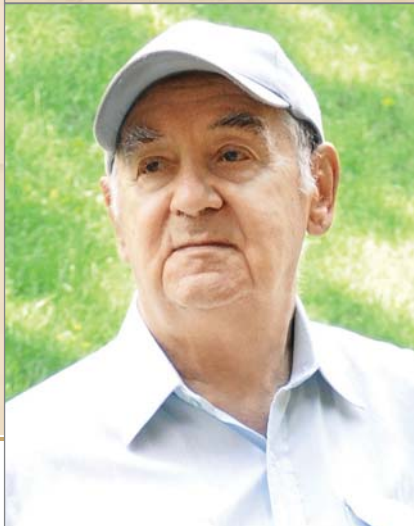

СТРОНСЬКИЙ Лев Миколайович

Випускник
радіотехнічного факультету
(1952 р.)

Старший науковий співробітник
Інституту відновлюваної
енергетики НАН України

Народився 16 серпня 1930 р. у с. Ясениця Сільна Дрогобицького району Львівської області (по сусідству із с. Нагуєвичі — батьківщиною Івана Франка) в сім'ї вчителів. До 1939 р. навчався у польській школі (батьки працювали в Польщі), а з 1939 р. продовжив навчання в рідному селі, куди повернувся з батьками. У 1947 р., закінчивши середню школу у Дрогобичі, Лев Стронський вступив до Львівської політехніки і в 1952 р. здобув диплом інженера-електрика.

Трудову діяльність Лев Миколайович розпочав на Дашавському газопромислі, де отримав перший урок з історії розвитку людської хвороби «корупція», яка сьогодні перетворилася на генетично ментальну епідемію. З 1956 р. працює головним конструктором Львівського заводу «Теплоконтроль», діяльність якого була пов'язана з ракетною галуззю. Знайомство з С. П. Корольовим, згадує Лев Миколайович, спонукало його до роздумів над філософією Буття.

У 1960 р. на запрошення переїздить до Києва, де працює в Інституті автоматики Держплану УРСР, а з 1967 р. — в інституті міського господарства та целюлозно-паперової промисловості. Його науковим захопленням стає термодинаміка.

У 1971 р. Лев Миколайович захистив кандидатську дисертацію (у співпраці з провідними фізіологами М. Вітте, Г. Шахбазяном, Ф. Шлейфман) із проблеми енергетичної взаємодії людини з довкіллям, в основі якої лежить новий метод системного моделювання взаємодії систем.

З 1983 р. Лев Стронський працює в Київському політехнічному інституті, де займається сонячною енергетикою та тепловими насосами, а з 1987 р. — у відділенні нетрадиційної енергетики Інституту електродинаміки НАН України, яке в 2004 р. було трансформоване в Інститут відновлюваної енергетики НАНУ.

Л. М. Стронський опублікував 145 наукових праць (132 одноосібних), серед них — дві монографії: «Куди рухатися далі? Із роздумів про деградацію довкілля» (2008 р.) і «Пізнавай світ через системне моделювання» (2010 р.). Зараз він працює над задуманою тритомовою монографією «Термодинамічні основи раціональної філософії буття».

Наукова діяльність Льва Стронського присвячена пошуку першопричини ірраціональності розвитку людської спільноти та усвідомленню моделі розвитку без зростання ентропії. Сучасна ліберально-ринкова модель

економічного розвитку спільноти базується на вичерпних ресурсах, не обмежуючи кількісне зростання (збагачування) та простір приватизації (в Україні з'явилися власники ділянок на Місяці — парадокс віку: яйце приватизує курку!). Лев Миколайович переконаний, що саме ця модель формує об'єктивне зростання ентропії розвитку спільноти — втрату життєздатності (порушення рівноваги у взаємодії з довкіллям, що призводить до руйнації останньої). Генеровані мозком людини слабкі ментальні негентропійні потоки, модульовані неприродним інформаційним наповненням бігу за владою через збагачення, є рушійною силою руйнації довкілля у вигляді «спускового гачка» — вони вивільнюють із планетарного акумулятора енергетичних ресурсів (вугілля, нафти, газу, ядерного палива) потужні негентропійні потоки, які здійснюють надшвидкісний розвиток «технічного прогресу» через руйнацію довкілля.

Л. М. Стронський бере активну участь у дискусіях наукових товариств («Державник», «НТ ім. Подолінського-Руденка» та інших), а також у роботі «Академічного Сенату» (мозкового центру в рамках Експертної ради корпорації «Арсенал»; робота перервана через рейдер на завод) над проектами «Тепловий насос нового покоління» та біосферний резерват України — «Дністровський каньйон» (напрямок екологічного розвитку ініційований ООН).

Разом із дружиною Галиною Лев Миколайович виховав двох доньок — Людмилу та Ірину, які подарували йому онучок Оксану та Олену, а ті — двох правнуків Дениса і Кирила.

Лев Стронський з онучками та правнуками